

≡ Eesti
≡ Kontsert

Gesualdo ja meeskoor

Eesti Rahvusmeeskoor dirigent Mikk Üleoja
Tiina Mölder, Helen Reitsnik, Ajar Ausma
Zuga Ühendatud Tantsijad

admirals

**Eesti Kontserdi
hooaja peatoetaja**

A man in a black tuxedo and bow tie is shown in profile, holding a white baton. He is positioned in front of a dark background featuring a glowing blue grid and a financial candlestick chart with a white trend line. The chart shows a series of green and blue candlesticks, with the white line curving upwards and then slightly downwards. The man's hands are positioned as if he is conducting the chart.

**Ole oma
finantsmaailma
dirigent!**

admirals.com

N 25. JAANUAR 2024 19.00 Pärnu kontserdimaja
L 27. JAANUAR 2024 19.00 Estonia kontserdisaal

Gesualdo ja meeskoor

Eesti Rahvusmeeskoor dirigent **Mikk Üleoja**
Tiina Mölder, Helen Reitsnik, Ajar Ausma (Zuga Ühendatud Tantsijad)

Carlo Gesualdo 5. ja 6. madrigalikogumik (1611)
meeskoorile seadnud **Aare Kruusimäe** (2023, esiettekanne)

Quinto libro di madrigali / Viies madrigalikogumik (1611)

- I „Gioite voi col canto“
- II „S'io non miro, non moro“
- IV „Dolcissima mia vita“
- V „O dolorosa gioia“
- X „Languisce al fin chi da la vita parte“
- XI „„Mercè!“, grido piangendo“
- XIV „Asciugate i begli occhi“
- XV „Tu m'uccidi, o crudele“

Sesto libro di madrigali / Kuues madrigalikogumik (1611)

- II „Beltà poi che t'assenti“
- IV „Resta di darmi noia“
- V „Chiaro risplender suole“
- VI „„lo parto“ e più non dissi“
- VII „Mille volte il dì moro“
- IX „Deh, come invan sospiro“
- X „lo pur respiro in così gran dolore“
- XVII „Moro, lasso, al mio duolo“

Quinto libro di madrigali / Viies madrigalikogumik (1611)

I Gioite voi col canto

mentre piango e sospiro,
né dal mio lagrimar punto respiro.
Ahi, misero mio core,
nato sol al dolore,
piangi, ma piangi tanto
che vinta dal tuo pianto
sia la mia donna, e poi rivedi in lei
gl'affanni e i dolor miei.

II S'io non miro, non moro,

non mirando, non vivo;
pur morto io son
né son di vita privo.
O miracol d'amore,
ahi, strana sorte,
che'l viver non fia vita,
e'l morir morte.

IV Dolcissima mia vita,

a che tardate la bramata aita?
Credete forse che'l bel foco ond' ardo,
sia per finir perché torcete il guardo?
Ahi, non fia mai, ché brama il mio
desire
o d'amarti, o morire.

V O dolorosa gioia,

o soave dolore,
per cui quest'alma è mesta e lieta
more!
O miei cari sospiri,
miei graditi martiri,
del vostro duol non mi lasciate privo
poiché sì dolce mi fa morto e vivo.

I Te rõõmustate lauldes,

kui nutan ma ja õhkan
ning pisaraist ei saa ma hingatagi.
Oh mu armetu süda,
sündinud vaid valuks,
nuta, kuid nuta nõnda,
et võidetud su nutust
saaks mu käskijanna, ning siis näed
jälle temas mu ängistust ja valu.

II Kui ma ei vaata, ma ei sure,

ja kui ei vaata, ei ela;
kuigi olen surnud,
pole ma elust ilma.
Oo armastuse ime,
oh, kummaline saatus,
et elamisest ei saa elu
ega suremisest surm.

IV Mu armsaim elu,

miks viivate igatsetud abi?
Usute ehk, et ilus tuli, milles põlen,
on kustumas, sest pöörate pilgu ära?
Ah, nii ei juhtu eal, sest igatseb mu
iha
kas armastada sind või surra.

V Oo valus rõõm,

oo magus valu,
millest see hing on õnnetu ja
rõõmsalt sureb!
Oo mu kallid ohked,
mu tervitatud piinad,
te oma valust mind ärge jätke ilma,
sest nõnda meeldivalt mind surmab
see ja elustab.

**X Languisce al fin chi da la
vita parte,**

e di morte il dolore
l'affligge sì che in crude pene more.
Ahi, che quello son io,
dolcissimo cor mio,
che da voi parto, e per mia crudel
sorte
la vita lascio e me ne vado a morte.

XI „Mercè!“, grido piangendo,

ma chi m'ascolta?
Ahi lasso, io vengo meno.
Morrò dunque tacendo.
Deh, per pietade! Almeno,
o del mio cor tesoro,
potessi dirti pria ch'io mora: "Io moro."

XIV Asciugate i begli occhi,

deh, cor mio, non piangete
se lontano da voi gir mi vedete!
Ahi, che pianger debb'io misero e
sólo,
ché partendo da voi m'uccide il
duòlo.

XV Tu m'uccidi, o crudele,

d'Amor empia homicida,
e vuoi ch'io taccia
e'l mio morir non grida?
Ahi, non si può tacer l'aspro martire
che va innanzi al morire,
ond'io ne vo gridando:
„Oimè, ch'io moro amando!“

**X Jõuetuks jääb viimaks, kes
elust lahkub,**

ja surmavalus
ta vaevleb nii, et hirmsas piinas sureb.
Ah! Selline just olen mina,
mu imearmas süda,
kui ma teist lahkun ja julma saatuse
süül
elu jätan ning lähen surma.

XI „Halastust!“, ma nuttes kisendan,

kuid kes mind kuuleb?
Oh viletsust, ma nõrken
ja nii ma suren vaikides.
Kuid kui ma halastuse pärast ometi,
oh mu südame aare,
võiksin öelda, enne kui ma suren: "Ma
suren!"

XIV Kuivatage kaunid silmad,

ah, mu süda, ärge nutke,
kui teist eemal rändamas mind
näete!
Ah, nutma pean ju mina armetult ja
üksi,
sest kui lahkun teist, mind tapab valu.

XV Sa tapad mind, julmur,

Amori kuri mõrvar,
ja tahad, et ma vaikiks
ja oma surmast ei kisendaks?
Ah, ei saa vaiki olla kibe kannatus,
mis eelneb surmale,
seepärast aina kisendan:
„Oh häda, ma suren armastades!“

Sesto libro di madrigali / Kuues madrigalikogumik (1611)

II Beltà poi che t'assenti

Come ne porti il cor
porta i tormenti.
Ché tormentato cor
può ben sentire
La doglia del morire,
e un alma senza core,
non può sentir dolore.

IV Resta di darmi noia,

pensier crudo e fallace,
ch'esser non può già
mai quel che a te piace.
Morta è per me la gioia,
onde sperar non lice
d'esser mai più felice.

V Chiaro risplender suole

a tutti il mio bel sole,
ma oscuro e fosco a me misero
appare,
onde, in lagrime amare,
consumo la mia vita.
Ah, s'io potessi almen chiederle aita!
Lieto all'or ne morrei
e finirian, oimè, gli affanni miei.

VI „Io parto“ e più non dissi,

che il dolore privò di vita il core.
Allor, proruppe in pianto e disse Clori
con interrotti omèi: „Dunque a i dolori
io resto.
Ah, non fia mai ch'io non languisca
in dolorosi lai.“
Morto fui, vivo son, che i spirti spenti,
tornàro in vita a si pietosi accenti.

II Iludus, kuna sa lahkud,

siis viies kaasa südame,
vii ka piinad.
Sest piinatud süda
suudab ometi tunda
surmavaeva
ja hing ilma südameta
ei saa tunda valu.

IV Jäta mu painamine,

julm ja petlik mõte,
sest sündida ei saa
eal see, mis sulle meeldiks.
On surnud mu jaoks rõõm,
seepärast loota ei saa,
et oleksin veel iial õnnelik.

V Mu kaunis päike särab eredalt

ikka kõigile teistele,
kuid mulle, õnnetule, süngelt ja
sombuselt,
nii et kibedais pisarais
ma veedan oma elu.
Ah, kui võiksin talt ometi vaid abi paluda!
Siis sureksin õnnelikuna
ja minu piinadel, oh, oleks lõpp.

VI „Ma lähen,“ ja rohkem ma ei öelnud,

sest valu võttis elu südamelt.
Siis puhkes nutma ning lausus Chloris
ägamiste vahele: „Nii et jään valude
päralt.
Ah, ma ei lakka iial nõrkemast
kaeblikes itkudes.“
Ma olin surnud, elan nüüd, sest
kuhtunud vaim
naasis ellu nii hellade sõnade peale.

VII Mille volte il di moro.

E voi, empi sospiri,
non fate, oimè, che in sospirando io
spiri?

E tu, alma crudele, se il mio duolo
t'affligge sì, che non ten' fuggi a volo?
Ahi, che sol morte al mio duol aspro
e rio,
divien pietosa e ancide il viver mio.
Così, dunque, i sospiri e l'alma mia
sono ver me spietati e morte pia.

IX Deh, come invan sospiro,

deh, come invan vi miro,
poichè, crudel, voi fate ogni un gioire,
et a me sol morire.
Infelice mia sorte,
che la vita per me divenga Morte.

X lo pur respiro in così gran dolore,

e tu pur vivi, o dispietato core?
Ahi, che non vi è più spene
di riveder il nostro amato bene.
Deh, morte, danne aita,
uccidi questa vita.
Pietosa ne ferisci e un colpo solo
a la vita dia fin ed al gran duolo.

XVII Moro, lasso, al mio duolo,

e chi può darmi vita,
ahi, che m'ancide e non vuol darmi
aita!
O dolorosa sorte,
chi dar vita mi può,
ahi, mi dà morte!

Itaalia keelest tõlkinud

Küllli Kressa (5. kogumik: I, II, IV, V, X, XIV, XV; 6. kogumik: II, IV, VI, VII, IX, X)
Toomas Siitan (5. kogumik: IX; 6. kogumik: V ja XVII)

VII Tuhat korda päevas suren.

Ja teie, õelad ohked,
ei lase – oh häda! – mul ohkamisest
hinge heita?

Ja sina, julm hing, kui minu valu
sind vaevab küll, miks sa ei page lennates?
Ah, vaid surm mu kibeda julma valu
peale
muutub armuliseks ja surmab mu elu.
Nõnda siis on ohked ja mu hing
mu vastu armunud, ja surm on armuline.

IX Oo, kui asjatult ma õhkan,

oo, kui asjatult teid vaatan,
sest, julmur, teie toote kõigile rõõmu,
ja üksnes mulle surma.
Õnnetu on mu saatus,
et elu muutub mulle Surmaks.

X Ma hingam ikka nõnda suures valus,

ja sina elad ikka, halastamatu süda?
Ah, pole ju enam lootust
taas näha meie armastatud.
Oo surm, anna abi,
surma see elu.
Löö halastavalt haav ja ainsa hoobiga
elule too lõpp ja suurele valule.

XVII Ah, ma suren oma südamevalus

ja tema, kes võiks mulle elu anda,
ah, ta tapab mu ja ei taha
aidata!
Oo, valus saatus,
see, kes mulle elu anda võiks,
ah, annab mulle surma!

Itaalia hilisrenessansi helilooja **Carlo Gesualdo** (~1561–1613) oli ekstsentriline muusikaline geenius, kelle kohal hõljub sünge oreool. Tema ebatavaline elu ja erakordne looming on leidnud muusikaajaloo lehekülgedel ulatuslikku käsitlemist – järgnev ülevaade toob sealt esile mõned kõige tähelepanuväärsemad sõlmpunktid.

Sündinud hõbelusikas suus

Venosa vürsti ja Conza krahvi tiitliga pärjatud Carlo Gesualdo sündis väga jõukasse aadliperre. Komponeerida võis ta sõltumata tulu saamise eesmärgist ühes loominguilise vabadusega, mida ei kammitsenud ühegi metseeni ega õukonna muusikalised eelistused.

Armukade psühhopaat või aumõrva sooritaja?

1586. aastal abiellus Carlo oma piltilusa nõbu Maria d'Avalosega, kellega tal sündis poeg Emmanuelle. Nende suhe jahtus peagi – naine tundis, et mehe kireks pole mitte tema, vaid muusika, ning alustas afääri Andria hertsogiga. Aristokraadist perekonnapeana tundis Gesualdo kohust oma au kaitsta. Tabanud armukesed teolt, tappis ta mõlemad pistodaga ja lasi nende alasti laibad palee trepile välja panna. Tapatöö tekitas vastakaid arvamusi: oli neid, kes mõistsid kuritöö hukka, kui ka neid, kes mõrva motiivi arvestades seda õigustasid.



Carlo Gesualdo
Foto: internet

Teine abielu ja tegevus Ferraras

1594. aastal läks Gesualdo mainekasse kultuurilinna Ferrarasse ja abiellus uuesti, sedapuhku Ferrara hertsogi Alfonso vennatütre Donna Leonora d'Estega. Paraku ei kujunenud ka see liit õnnelikuks. Ferraras veedetud paari aasta jooksul sündisid Gesualdo kõige suuremad loominguilised saavutused.

Sünge lõpp

Elu lõpupoole kannatas helilooja sügava depressiooni all – ta tõmbus üha enam maailmast eemale, sures lõpuks üksildase kibestunud mehena.

Tähtteosed

Gesualdo loomingulises pärandis on esiplaanil kuus madrigalikogumikku, mille valulistes ja surmaga seotud tekstides (töenäoliselt tema enda sulest) võib näha seoseid helilooja piinarikka elusaatusega. Autori sakraallooming tipneb tsükliga „Tenebrae responsoria“ (1611), mida peetakse autobiograafiliste sugemetega oopuseks ja helilooja muusikaliseks testamendiks.

Ebatavaline helikeel

Gesualdo madrigale, eriti viiendat ja kuuendat kogumikku, mis ilmusid trükis 1611. aastal, on peetud harmooniliselt ekspressiivsusest, mis ulatub kohati lausa atonaalse helikeeleni, renessansiaja kõige innovatiivsemateks kompositsioonideks. Neist on õppinud mitmedki 20. sajandi alguse heliloojad (näiteks Igor Stravinski) ning veel tänapäeva kuulajatelegi mõjuvad need endiselt värskelt ja ettearvatult.

Evelin Kõrvits

Aare Kruusimäe (*1972) on õppinud heliloomingut Raimo Kangro juhendamisel. Koostöös Mikk Üleojaga on ta varem seadnud rahvusmeeskoorile Giovanni Gabrieli loomingut. Tööprotsessist Gesualdo madrigalidega on seadete autor öelnud järgmist:

„Olen kahekümne aasta jooksul saanud meeskoorile kohandada mitmeidki teoseid, aga Gesualdo kogemus on oma eheduse ja mõjuga mulle endale võrreldav vast Schnittke koorikontserdi seadmise tunnetega. Nii palju tundeid, kontraste, täiesti pööraseid kõlajärgnevusi! Selles muusikas peitub mingi seletamatu vägi, nii et olen olnud väga ülendatud ja teinekord patukahetsuslikus meeleolus, saamata tekstist päriselt aru... Leian, et Gesualdo on veel piisavalt avastamata pärl. Üks asi on see, et autor ei sõltunud muusikat tellivate valitsejate ehk sponsorite maitsest, ta kirjutas materiaalselt kindlustatud inimesena vabalt, oma tunnetest ja vaimust lähtuvalt. Teine asi ongi see sõnulseletamatu poolhullumeelne kirglikkus muusikas, mis ka neli sajandit hiljem seadjal silma märjaks võtab. Täna Mikk Üleoja ja rahvusmeeskoori veel kord suure usalduse eest!“



Eesti Rahvusmeeskoor

Foto: Jaan Krivel

Eesti Rahvusmeeskoor on üks tuntumaid ja mainekamaid meeskoore maailmas. Koori asutas 1944. aastal eesti koorimuusika suurkuju Gustav Ernesaks.

Järgnevatel aastakümnetel on koori juhitanud Harald Uibo, Uno Järvela, Olev Oja, Kuno Areng, Ants Üleoja, Ants Soots, Kaspars Putniņš jt. Alates hooajast 2011/2012 on koori kunstiline juht ja peadirigent **Mikk Üleoja**.

Rahvusmeeskoori repertuaar ulatub gregoriaani laulust 21. sajandi muusikani. Eesti heliloojate kõrval on koorile muusikat loonud sellised maailmanimed nagu Dmitri Šostakovitš, Otar Taktakišvili, Gavin Bryars ja Giovanni Bonato. Pidevalt Eesti Rahvusringhäälingule salvestav

koor on teinud koostööd ka firmadega Deutsche Grammophon, Sony, Finlandia, Alba Records, GB Records, Virgin Classics, Aurora Ondine, Toccata Classics ja SOOND.

2004. aastal võideti koorimuusika kategoorias Eesti esimese Grammy Sibeliuse kantaatide salvestise eest firmale Virgin Classics, kaastegevad tütarlastekoor Ellerhein, ERSO ja dirigent Paavo Järvi. Viimasel kaheksal aastal on kooril valminud seitse CD-plaati, millest esimene Galina Grigorjeva autoriplaat „In paradisum“ pälvis 2015. aastal Eesti muusikaauhindade galal parima klassikaalbumi tiitli. 2016. aastal ilmus Aurora kaubamärgiga plaat „Te lucis ante terminum“ norra helilooja Henrik Ødegaardi

loominguga. Sony märgiga on 2018. aasta album Šostakovitši 13. sümfooniaga, kaastegevad Dresdeni Filharmoonikud ja dirigent Michael Sanderling. Ondine välja antud albumil kõlab Sibelius „Kullervo“, kaastegev Soome Raadio sümfooniaorkester ja dirigent Hannu Lintu. Rahvusmeeskoori plaadil „REGIRAM“ kõlavad koori ning ansamblikoosseisu Celia Roose, Tuule Kann ja Robert Jürjendal esituses regilaulude seaded.

Plaadifirma Toccata Classics üllitas 2023. aasta märtsis helikandja „Galina Grigorjeva muusikat meeskoorile“, mida esitavad Eesti Rahvusmeeskoor, tšellist Theodor Sink ja dirigent Mikk Üleoja. Mais andis SOOND välja albumi „Baltic Contrasts“, kus kõlab Baltimaade heliloojate Pēteris Vasksi, Juste Janulytė ja Erkki-Sven Tüüri looming.

Eesti Rahvusmeeskoor on oma pika ajaloo jooksul andnud üle 7000 kontserdi alates Eestist kuni Põhja-Ameerika ja Aasiani. Viimase viie aasta jooksul on kontserdireisid viinud koori Belgiasse, Leetu, Hiinasse, Hongkongi, Singapuri, Jaapanisse, Šveitsi ja mujale. Pärast paariaastast välisesinemiste pausi esineti 2023. aasta aprillis Tampere ja mais Manchesteris, esitades Šostakovitši 13. sümfooniad dirigent John Storgårdsi dirigeerimisel. Mais andis koor *à cappella* kavaga kontserdi Londonis, tuues mainekas Kings Place'i saalis ettekandele

Veljo Tormise, Giovanni Bonato, Gavin Bryarsi, Juste Janulytė ja Santa Ratniece loomingut. Kontsert kuulus Songlines Encounters Festivali programmi.

Septembri teises pooles viibis koor kontserditurneel Saksamaal, kus osales Šostakovitši 13. sümfoonia ettekannetel, lavapartnerieiks bass Aleksandr Vinogradov, Edela-Saksa Ringhäälingu (SWR) sümfooniaorkester ja dirigent Teodor Currentzis. Kontserdid toimusid Stuttgardi Liederhalle Beethovenisaalis, Freiburgi kontserdimajas, Mannheimi Rosengartenis ja Hamburgi Elbphilharmonie suures saalis.

2024. aasta veebruaris sõidab Rahvusmeeskoor taas Hamburgi, kus Elbphilharmonie suures saalis esitatakse Kent Nagano dirigeerimisel Šostakovitši 13. sümfooniad ja Beethoveni fantaasiat klaverile, koorile ja orkestrile.

2015. aastal omistati Eesti Rahvusmeeskoorile ja Mikk Üleojale riigi kultuuripreemia avalikkuse ette jõudnud väljapaistvate tööde eest.



Zuga Ühendatud Tantsijad
Foto: Anastasia Semjonova

Helen Reitsnik on lõpetanud Tallinna Ülikooli 1997. aastal koreograafia erialal ning on sellest ajast alates meie tantsumaastikul tegutsenud. Kõige rohkem on ta teinud koostööd kompaniidega Zuga Ühendatud Tantsijad ja Fine 5 Tantsuteater. Vabal ajal meeldib talle matkata ja looduses viibida.

Tiina Mölder on lõpetanud Tallinna Ülikooli 1997. aastal koreograafia erialal ning on sellest ajast tegutsenud vabakutselise etendaja, koreograafi ja lavastajana. Peamiselt on ta loonud lavastusi ja tantsinud Zuga Ühendatud Tantsijate rühmituses, lisaks on ta teinud koostööd ka teiste kunstnikega, loonud koreograafiaid sõnateatri lavastustele ja filmile. Talle meeldib

koostöös sündiv elav suhtlus ja liikumiskunst.

Ajjar Ausma on lõpetanud Viljandi Kultuuriakadeemia 2003. aastal koreograafia erialal ning on sellest ajast tegutsenud vabakutselise etendaja, koreograafi ja lavastajana teatris Cabaret Rhizome, Zuga Ühendatud Tantsijate rühmituses ja mujal. Teda huvitavad uued, põnevad ja arendavad väljakutsed ning lõbusad ja lennuka fantaasiaga inimesed.

Mikk Üleoja on lõpetanud 1997. aastal Eesti Muusikaakadeemia prof Ants Üleoja dirigeerimisklassis ja kaitsnud samas 2004. aastal muusikamagistrikraadi (juhendaja prof Toomas Siitan). Ta on laulnud Maailma Noortekooris (1989–1992), Eesti Rahvusmeeskooris (1994–1996), Eesti Filharmoonia Kammerkooris (1996–2000) ja gregooriuse laulu ansamblis Vox Clamantis (1998–2011).

Mikk Üleoja on olnud Püha Miikaeli poistekoori dirigent, kammerkoori Mattone ja Kaarli koguduse kontsertkoori peadirigent ning õpetanud dirigeerimist Viljandi Kultuuriakadeemias. Aastail 1998–2011 oli ta Eesti Filharmoonia Kammerkoori koormeister. Alates hooajast 2011/2012 on Mikk Üleoja Eesti Rahvusmeeskoori kunstiline juht ja peadirigent.

Mikk Üleoja dirigeerimisel on ilmunud kaheksa plaati, millest viis – Galina Grigorjeva autoriplaadid „In paradisum“ (2014) ja „Galina Grigorjeva muusikat meeskoorile“ (2023), Henrik Ødegaardi autoriplaat „Te lucis ante terminum“ (2016), „REGIRAM“ (2019) ja „Baltic Contrasts“ (2023) – on salvestatud Eesti Rahvusmeeskooriga. Eesti Filharmoonia Kammerkooriga salvestatud plaat „Luule, see ei tule tuulest“ (2007) sai Eesti Kultuurkapitali 2007. aasta preemia ning salvestis nimetati aasta parimaks kooriplaadiks.



Mikk Üleoja
©Gunnar Laak

Galina Grigorjeva autoriplaat „In paradisum“ võitis 2015. aasta Eesti muusikaauhindade jagamisel aasta klassikaalbumi tiitli.

Mikk Üleoja on aasta dirigent 2014. 2015. aastal omistati talle ja Eesti Rahvusmeeskoorile riiklik kultuuripreemia avalikkuse ette jõudnud väljapaistvate tööde eest.

EESTI RAHVUSMEESKOOR

Peadirigent ja

kunstiline juht **Mikk Üleoja**

Koormeister **Kuldar Schüts**

I tenor

Aleksander Arder, Aivar Kaldre, Andrus Kirss, Mart Kroon, Hyun Woo Lee, Priit Lehto, Lennart Mängli, Valnar Neidre, Oliver Povel, Kuldar Schüts, Karel Tohv

II tenor

Priidu Aardam, Mikk Dede, Reio Blond, Madis Enson, Ero Esko, Olev Koit, Markus Leppoja, Grigori Rutškin, Margus Vaht, Mati Valdaru, Margus Vellmann, Rihards Zariņš

Bariton

Peeter Hillep, Alo Rammo, Hanno Hint, Ott Indermitte, Oleksandr Kadyrov, René Keldo, Kaarel Kukk, Igor Nikiforov, Andrus Poolma, Ants Reinhold, Andrus Siimon, Stanislav Šeljahovski

Bass

Andres Alamaa, Jüri Eensoo, Rasmus Erismaa, Arno Jürjens, Taavi Kendra, Aare Kruusimäe, John William Mathre, Nikita Mištšenko, Mait Männik, Juss Tamm, Ranno Tamm, Roland Viilukas

Eesti Rahvusmeeskoori juht:

Jana Moosar

Juhi assistent-toimetaja:

Anu Huntsaar

Administraator: **René Keldo**

Inspitsient: **Andres Alamaa**

Noodikoguhoidja: **Arvo Aun**

≡ Eesti
≡ Kontsert

VOKAALANSAMBEL

Spartimu

Korsika, Prantsusmaa

Korsika vaimulik ja ilmalik laul

K 31. JAANUAR 19.00 Jõhvi kontserdimaja
N 1. VEEBRUAR 19.00 Pärnu kontserdimaja
R 2. VEEBRUAR 19.00 Vanemuise kontserdimaja
L 3. VEEBRUAR 19.00 Niguliste muuseum

Piletid: Piletilevi | Eesti Kontserdi kassad

eestikontsert.ee

EESTI KONTSERDI
HOOAJA PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

OLEREX



 **Jazz**
pesulad

SORAINEN

 **SELVER**
Hea mõte

Segafredo
— ZANETTI —
×
hotspot

myfitness
world class gym & studios